

НС уведомителен бюлетин

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Образованието на един зъл гений

от Герхард Лаук

Част 3

На коя планета съм?

Когато светът започна да полудява през 60-те години на миналия век, си зададох един прост въпрос: *На коя планета съм???*

Много хора, включително приятели и роднини, са правили същото в онези дни.

Не се доверявах на основните партии и на традиционните подходи. В търсене на отговори започнах да чета разнообразна литература. Някои от тях мразех. Някои обичах. Докато бях още в гимназията, намерих отговорите, които търсех. През следващите няколко години дори обърнах към вярата си някои роднини. Не се притеснявам да го нарека "нова вяра", защото години наред вярвахме в едни и същи основни идеи, без дори да го знаем. Най-малкото не по име. Това не беше нито "религия", нито "идеология" в общоприетия смисъл на думата. Беше "светоглед".

Този процес на "обръщане" или "просветление" вече е описан от други хора. Както лидери, така и редови служители. Няма да си правя труда да го правя отново. По принцип аз съм администратор, организатор, анализатор и стратег. Не съм автор, теоретик или идеолог.

Въпреки това си спомням една дискусия с Джордж и Марк за относителните предимства на "здравия инстинкт" срещу "доброто разсъждение", когато става дума за избор на основна политическа

философия. Моето заключение: И двете са добри. Но комбинацията от двете е най-добра.

Марк помогна за избора на името на вестника ни - *NS Kampfruf*. Той се гордееше с факта, че е прекарал няколко седмици в един и същи затвор с Хитлер! Бил е арестуван за поставяне на стикери на NSDAP/АО.

Моят баща и наставник "FW"

През 40-те години на миналия век баща ми завършва колеж с инженерна диплома. Скоро е нает на работа в голяма производствена компания. В крайна сметка той получава допълнителна степен.

По време на войната той работи много дълго. Мама казваше, че почти никога не го е виждала. Но аз мисля, че тя може би малко преувеличаваше. В края на краищата, тя е родила деца по време на войната... От друга страна, баща ми се шегуваше, че дядо веднъж попитал баба защо бебетата са спрели, след като той купил хладилник и се отървал от ледника.

През 50-те години на миналия век компанията го издига до ръководител на отдела за дългосрочни изследвания. Спомням си, че като дете посещавах завода му. Първото ми впечатление беше следното: *Момче, татко има КРАСИВА СЕКРЕТАРКА. Чудя се дали МАМАТА знае за това!*

Той ми показва един от новите продукти, за чието разработване е помогнал. Този продукт се използва широко и днес. Винаги, когато го видя, се сещам за баща ми.

Баща ми се оказа толкова ценен за компанията, че тя реши да инвестира в повишаване на квалификацията му. Тя нае някои от най-добрите математици в страната, за да му дават индивидуални уроци. В крайна сметка знанията му достигнаха еквивалента на доктор по математика, въпреки че нямаше официална диплома по математика.

Години по-късно един учител по математика в гимназията ни каза да попитаме родителите си колко математика знаят. Правилно или не, аз възприех това като закачка. Затова попитах баща ми да бъде изчерпателен. Той изброи над *двадесет* различни вида математика, които е изучавал. Учителят по математика *дори не беше чувал* за някои от тях!

През 60-те години на миналия век FW решава да започне да преподава. Той споделя, че е разтревожен от влошаващото се качество на студентите по инженерни науки в страната. Затова става професор по инженерство в държавен университет.

Разбира се, това означаваше *голямо намаление на заплатата*. Но той

изглежда нямаше нищо против.

Когато се преместихме в новия си дом на самия край на "града", бях шокирана и разочарована. Новият ни дом беше много скромен в сравнение със старото ни имение на село. Но не казах нищо.

FW създаде и проведе един много специален курс. Той имаше за цел да даде на студентите *практически опит в областта на индустриалното инженерство*.

Посещавайки малки производствени предприятия в района, той им прави предложение, което те трудно могат да откажат. *Позволете на моите студенти да се опитат да решат вашите инженерни проблеми. Ако не успеят, аз ще дойда в края на семестъра и ще ги реша безплатно.*"

И той направи точно това!

Резултатът е много щастливи бизнесмени. Някои от тях изпратиха похвални писма до университета. Освен това дори години по-късно той получаваше писма от бивши студенти, които изразяваха своята благодарност. Един от тях пишеше, че е научил повече в този *единствен курс*, отколкото във *всички останали курсове, взети заедно*.

Това му дава представа и за общия характер на тези фирми.

Обикновено тези компании започват работа само с двама души. Единият е добър в технологиите. Другият е добър в бизнеса. С разрастването на компанията тя достига до момент, в който се нуждае от външна помощ.

Тогава баща ми осигуряваше *инженерната помощ*. Много години по-късно аз помагах в *бизнеса*.

Той прави и друго наблюдение:

Инженерите и бизнесмените трудно общуват помежду си. Те говорят на различни езици. Освен това най-добрите студенти по инженерство не са добри в писането или публичното говорене.

Години по-късно забелязах, че компютърните техници и бизнесмените често имат същия проблем.

Затова той призовава учениците си да се присъединят към група, наречена "*Тостмастърс*," която насърчава уменията за публично говорене. Самият той се присъединява към нея.

FW имаше репутацията на много строг, но и много справедлив човек.

Например: Студентите му са инструктирани да идентифицират документите си *само по номера на социалната осигуровка*. Не с име. Той не искаше да знае самоличността им по време на оценяването. Едва по-късно, когато е публикувал оценките, той е научил това. Това беше неговият начин да предотврати всякаква, дори непреднамерена или подсъзнателна, пристрастност.

Учениците му имаха една поговорка за неговите седмични тестове с десет въпроса:

Ако сте добър ученик, можете да отговорите на първите три въпроса. Ако сте гений, можете да разберете следващите три. Но само Бог и професор ФВ знаят отговорите на последните четири!

Когато той ми каза едно от тези "последните четири", скоро разбрах отговора. За разлика от баща ми, аз нямам отношение към механиката и технологиите. Но наследих аналитичния му ум и уменията да решава проблеми. Въпреки различните ни области, ние мислехме много еднакво. ФЖ често коментираше, че прилагаме *едни и същи* принципи в *различни* области. Просто ги наричахме с различни имена.

Най-добрите му ученици го обичаха, а най-лошите го мразеха.

Един от учениците му е *буквално гений* в областта на инженерството. Баща ми му даваше индивидуални уроци. Безплатно. Усмиввайки се, той ми каза: *Беше удоволствие да му преподавам. Умът му попиваше знания като гъба. За една седмица научаваше повече, отколкото средностатистическият ученик за шест месеца.*

По-късно FW напуска преподавателската дейност и основава собствена фирма за инженерни консултации. Получих внушителна титла в корпорацията, но всъщност бях само фигурант.

През следващите няколко години FW получава лиценз за инженер във все повече държави. Когато се явява на инженерния изпит в щата Ню Йорк, оттам искат да видят акта му за раждане, за да докажат, че е гражданин на САЩ. *Резултатът му бил толкова висок, че не можели да повярват, че е получил образованието си в САЩ!*

Автомобили

Баща ми винаги е имал поне пет коли. Купуваше големи стари Buicks, поправяше ги и ги караше, докато нещо не се повреди. Например двигател или скоростна кутия. След това ги разглобяваше за части. Беше толкова старателен, че понякога продавачите на сметища искаха да им плати, за да ги изтеглят. А не обратното.

Веднъж получи 95 долара от застрахователна компания, защото другият шофьор му беше вдлъбнал калника. Колата струвала само 100 долара!

Тъй като бях най-младият и най-неквалифицираният, получавах скучната работа. Като въртене на гуми или подслушване на запалителни свещи. Или просто седях и се отегчавах до смърт, като му подавах инструменти. Може би

това е една от причините никога да не развия интерес към механиката.

Веднъж козата на съседа дойде да помогне. Но тя имаше скрит мотив. Козата обичала тютюн. Опитва се да открадне торбичката с тютюн от джоба на баща ми, докато той работеше под колата.

Веднъж се прибрахме и видяхме дълъг дървен прът до задната врата. Сестра ми обясни, че ѝ е нужен, за да отблъсне козата. Когато излязла да прибере прането от въжето, то се опитало да я намушка!

Веднъж паднах на четири крака и се сбих с една коза. После погледнах нагоре. Двамата с козата се гледахме един друг за момент. После козата се обърна и избяга. И до ден днешен не знам дали я накара да направи това твърдата ми глава или лицето ми.

В тийнейджърските си години няхах собствена кола. Няхах нужда от такава.

Повечето от автомобилите, които съм притежавал през живота си, са произведени през 70-те години на миналия век. Най-евтината струваше 500 долара. Най-скъпата беше 1500 долара. "Най-лошата" кола, която някога съм купувал, струваше 700 долара и ми издържа само три години. Тя принадлежеше на ученик от гимназията. Родителите му бяха купили нова кола като подарък за завършване на училище. Двете ми любими коли бяха Buick Electra Limited от 1975 г. Единият струваше 895 долара и издържа десет години. Един приятел коментира: *Това не е автомобил. Това е самолетносач!*

Най-забавната ми покупка на кола протече по следния начин. Със свекъра ми отидохме заедно, а съпругата ми остана вкъщи. Преговаряхме за покупката с частния собственик на три езика. Когато се върнахме вкъщи, единственият въпрос на съпругата ми беше: *Какъв цвят е колата?* Никой от нас не помнеше цвета на автомобила, който бяхме купили само час по-рано! Това я изнерви. Но когато видя автомобила, тя беше доста доволна.

Един колега от работата имал подобен опит със съпругата си. Когато я попитал каква кола иска, тя отговорила: *синя!*

През следващите няколко години тя претърпява около десет леки катастрофи с този Buick Regal от 1975 г. Две наведнъж и в един и същи ден! Вторият път тя блокирала бронята си с полицейски автомобил пред полицейския участък. Бях толкова ядосан, че отказах да отида да ѝ помогна. Вместо нея това направи баща ѝ.

Бях тийнейджърски супервайзор... НЕ е върколак

Всяко лято работех във фабрика, за да изкарам пари за обучение и книги. Още като тийнейджър бях повишен в нискоразрядна ръководна длъжност и имах екип от седем души под мен. Бях най-младият от тях.

Как получих това повишение?

Ето каква е историята.

Фабриката току-що е пуснала на пазара нов продукт. Първоначално производството е било разпръснато в различни отдели. Всеки от тези отдели беше склонен да гледа на новия продукт като на отклонение от истинската си работа. Възложената им част беше изместена встрани.

Това беше третият ми престой във фабриката. Когато се явих при стария си ръководител, той ме заведе в друга част на завода. Тя беше толкова далеч от неговия отдел, че дори не можехме да я видим! Присъединих се към двама работници, които вече сглобяваха компоненти там.

Нямаше нищо лично. Въпреки това бях изгонен. Назначен съм да работя по този проклет нов продукт. Извън полезрението на околните.

Той рядко ни проверяваше. Нито пък беше наблизо, когато имахме нужда от помощ... Дори когато молахме за още части, защото бяха свършили и работата беше спряла!

Един ден млад инженер, който беше нов за фабричните процедури, любезно предложи да ни помогне. Той отиде до склада и донесе няколко части. Без да казва на никого и без да оформя документите.

Затова се обърнахме към него и в бъдеще. В крайна сметка някой от ръководството разбра какво прави. Той беше изхвърлен.

Един мениджър от фронт офиса мина и ми зададе въпрос. Отговорях, както можех. Това се случи няколко пъти.

Само няколко седмици след като започнах работа, той се приближи до мен и ми каза, че съм повишен. *Ти си единственият човек, който знае нещо за това, което се случва тук!*

Това ме изненада. Естествено, бях доволен.

Скоро производството на този продукт е съсредоточено в един район. Назначен е ръководител от по-високо ниво, който ръководи около тридесет души. На военен език той беше еквивалент на лейтенант, командващ взвод, а аз - на сержант, ръководещ отделение.

Но все още имаше един малък проблем.

Продуктите не работят! Процентът на отхвърлените продукти беше около 50%!

Никой не можеше да разбере *защо*. В отчаянието си същият мениджър на фронт офиса ме попита какво мисля.

Направих наблюдение и предложих теория. Той накара някой да донесе необходимото оборудване, за да я провери. (Аз не знаех как да го използвам, но той знаеше.) Загадката беше решена. Процентът на отхвърлените продукти спадна радикално. Очевидно бяхме решили поне *част от* проблема.

Но процентът на отхвърлените продукти *все още* беше твърде висок. Двата с мениджъра обсъдихме този проблем за няколко минути. Тогава ми хрумна друга теория. Той сметна, че тя има смисъл и трябва да я проверим.

Той донесе *още по-сложно оборудване* - този път се наложи да поканим *обучен в колеж техник, който* знаеше как да го използва - и провери моята теория. Подозрението ми се потвърди!

Техниците и дори пълноправните инженери се потяха с кръв над този проблем в продължение на *седмици*. След това намерих решението за броени минути.

По онова време смятах това за комбинация от здрав разум и късмет. Тогава не ми хрумна, че в това може да има нещо повече.

От този момент нататък този техник и неговото оборудване са неразделна част от производствената линия. Той винаги проверяваше компонента "проблемно дете" за този невидим дефект преди сглобяването. Процентът на дефектите спадна до приемлив минимум.

Въпрос: *Как едно деветнадесетгодишно момче - без никаква техническа подготовка - може да реши ТЕХНИЧЕСКИ проблем, който никой друг не може да реши?*

Отговор: *Наблюдение, анализ и стар здрав разум!*

Тази фабрика е основана от човек, който е бил *гениален изобретател*. Той е започнал бизнеса си *в гаража на родителите си още в гимназията!*

Геният му за изобретения е съизмерим само с глупостта на роднините му в дирекцията - коментира друг работник.

За съжаление, когато разширява завода за производството на нов продукт, той се претоварва. Когато този продукт изведнъж се оказал остарял поради друг технологичен напредък, компанията фалирала. Заводът е затворен. Служителите били уволнени. Местните жители го проклинат. И той се изнесъл от щата.

По това време вече бях преминал към други занимания.

Започвам да пиша

Още като тийнейджър първите ми статии (освен едно стихотворение в гимназиално издание) започнаха да се появяват в издания на организации с нестопанска цел.

Първоначално просто се абонирах за няколко периодични издания в САЩ и Европа. Сред тях бяха "Гласът на федерацията," "Der Deutsch-Amerikaner," "Nation Europa," "Mut Magazine," "Deutsche Nachrichten," "Deutsche Wochenzeitung," "Deutsche National- und Soldatenzeitung" и др.

Но скоро започнах да изпращам писма до редакцията, а по-късно и статии.

Едно есе, което изпратих на конкурс за млади автори, стигна до полуфинала. То беше публикувано заедно с всички останали полуфиналисти в списанието *Nation Europa*, което го спонсорираше.

Това списание беше много "високопарно". В него се публикуваха статии от много известни личности. Очевидно бях спечелил известно внимание в правилните среди, защото получих писма - и дори покани за посещение - от някои от тях. Някои от тях идваха от пенсионирани *висши държавни служители, учени и високопоставени военни*.

Още в тийнейджърските си години бях поканен да изнеса доклад на международна конференция в Европа и го направих, а именно на първия *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Прекарах си чудесно и се запознах с много интересни хора.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 106 English 1973 26 April 2017 02:00

Der Kampf geht weiter !

Nichtig leben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene! Millionen von Menschen, Vertriebenen, Verfolgten und Verbannten haben nicht ausgereicht, das Keim der gesamten Idee unseres heldenhaften Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind wenigstens teilweise Hitler- und Kampfrufen-Anhänger. Sie haben an Hitler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel grösser als in der Vergangenheit.

Der unermessliche Schaden ist schon dabei, das Volkstum – gegen alle wissen Völker (Völkern) zu beseitigen. Keine Rasse und keine Nation, keine Kultur und keine Lebensform, keine Lebensweise.

Oh "legal" oder "illegal", ob im "Kriegszustand" oder im "Friedenszustand", ob auf Propagandamaterial bearbeitet oder auf einem Selbstbildnis anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist unser Vorkämpfer.

Hail Hitler!
Gottwald Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Преден доклад
Интервю с Моли**
Трета част

NSK: Настоящите ни пресети очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опитете миснето си за единството на тези теми и посланието.

Моли: Опитвам се да обобщавам фотосесията, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на "чуждестранното" (www.meetingthetruth.com/). Това съм на 21 страници, а имам още толкова много за правене. Изучаването на Втората световна война е абсолютно минало поле от информация. Търсех информация за едно нещо и откривах още две неща, които трябва да прочетем. Чувствате се малко като археолог, който открива

the **NEW ORDER**

Number 176 (197) Created 1974 April 26, 2017 02:00

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much-loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial Klansmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or arena halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottwald Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!**

Печатни и онлайн периодични издания на много езици

Стотици книги на много езици

Стотици уеб-сайтове на много езици

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!